

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXXXIII. De eadem Piscatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

dati, atque Obedientia Superioribus in suscipiendis, atque modo præscripto perficiendis functionibus præstita.

PUNCT. III. *Rumpebatur autem rete eorum.* In alia piscatione plurimorum & maximorum piscium (scil. 153.) post Christi Passionem peractâ, Joannes c. 21. v. 11. dicit: *Et cum essent tanti, non est scissum rete;* nempe quia in Verbo & Virtute Meritoria Christi utraque vice laxatum est rete. Prima vice ruptio designabat necessariam adhuc separationem Animæ à Corpore; integritas verò secunda vice stabilem Unionem per Resurrectionem indicabat. Sic omnis nostra piscatio, & felix successus nostrarum actionum tribuendus est Virtuti Christi, cui per Mortem & Resurrectionem data est omnis potestas. Cura quoque, ut Virtute Meritorum Christi, jam immortalis & incorruptibilis redditi, rete tuum non ampliùs rumpatur; nempe ut in captura piscium nihil humanæ fragilitatis admittas; & ut, quos cepisti, etiam conserves, neque velut rupto reti elabi sinas per mala vitæ tuæ exempla.

MEDITATIO CCXXXIII.

De eadem Piscatione.

Luc. 5.

PUNCTUM I. *Et annuerunt socijs, qui erant in alia navibus, ut venirent, & adjuvarent eos. Et venerunt, & impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur.* à v. 7. Ecce, solo annutu in auxilium vocati adsunt, & promptè ac amanter conjunctæ operæ æqualem fructum

ctum capiunt. Sic parati & prompti esse debemus ad omnem nutum, ut alijs gratificemur, & quavis in necessitate succurramus. Sic unione, ac consensio-
ne animorum, ingens Animarum captura facienda est: cavendum tamen à periculo, ne præ multitudi-
ne capturæ, nos ipsos perdamus, & mergamur per nostri negligentiam, & elationem de rebus præstitis.

PUNCT. II. *Quod cum videret Simon Petrus, pro-*
cidit ad genua JESU, dicens: exi à me, quia homo peccator
sum, Domine. Stupor enim circumdederat eum, & omnes,
qui cum illo erant in captura piscium, quam ceperant. Simi-
liter autem Jacobum & Joannem filios Zebedæi, qui erant
socij Simonis. Et ait ad Simonem JESVS: noli timere: ex
hoc jam homines eris capiens. à v. 8. Sic ex felici rerum
successu non tantum non extolli, sed humiliari debe-
mus, tanquam indigni auxilio, quo DEVS nobis digna-
tur præsens assistere; ne per nostram ingratitude
gravius ipsum offendamus. Sicut tamen Divinâ
Assistentiâ rectè nos judicamus indignos, ita etiam
eiusdem indigos nos agnoscamus; ideo S. David Ps.
72. v. 28. inquit: Mihi autem adhaerere DEO bonum est:
ponere in Domino DEO Spem meam. Unde, quantum in
nobis est, illam DEI Assistentiam non debemus ipsi
deserere; sed dignos nos judicare, qui deseramur à
DEO. Propterea S. Petrus dixit: Exi à me Domine. Quò
autem nos coram DEO magis humiliamus, eò majora
nobis præstabit, ut patet ex Christi consolatorijs ver-
bis, ac promissis. Ex iisdem etiam colligitur, post
agnita, & Confessione deleta peccata, non amplius
anxiè timendum esse; Charitas enim infusa foràs mit-
tit timorem.

PUNCT. III. *Et subductis in terram navibus, reli-*

Et
tur
8.
ita
Sic
Gr
tib
ne
nib
in
lic
est
ille
Ma
non
[us]
fun
cia
flu
Sa
vit
cto
ne
lun
qu
ru
pu
per
dis
tin
go
Et

Et omnibus secuti sunt eum. v. 11. Sicut quatuor Discipuli ex navibus & piscibus sibi nihil juris ac dominiij reservârunt, sed omnia socijs, ac domesticis reliquerunt; sicut jam in prima Vocatione omnia deseruerant, solummodo ad usum & exercitium piscatoriae suæ artis quandoque revertentes (uti etiam post Resurrectionem Christi. Joan. 21. leguntur reversi esse) ita etiam ex captura hominum nihil nobis reservare debemus, non remunerationem, non gratitudinem, non laudem, non plausum captantes, sed Christum sequentes, ac cum S. Paulo ad Phil. c. 1. v. 21. ex animo dicentes: *Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.* Nempe in hac vita sufficit mihi ejus Beneplacitum, & Gratia: finita autem hujus vitæ navigatione & piscatione, nempe subductis in terram navibus, & relictis omnibus, quæ in terra habuimus, sufficit mihi per mortem sequi Christum in Cælesti Gloria.

MEDITATIO CCXXXIV.

De Sedata maris tempestate.

Matth. 8. Marc. 4. Luc. 8.

PUNCTUM I. Cùm Christum in deserto, quò orandi gratiâ summo manè secesserat, turbæ requisivissent, & invenissent, teste Luca c. 4. v. 42. non passus est ab illis, quantumvis rogantibus, se detineri, quò minùs reliquam Galilæam peragraret, ut supra meditati sumus. Aliquando itaque à Discipulis transfretum se vehi jussit: *Et ipse ascendit in naviculam, & Discipuli ejus, & ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. Et navigantibus illis obdormivit.*